

ยินดีที่ได้รู้จัก

การทำความรู้จักกับคนใหม่ๆ ถือเป็นารเริ่มต้นที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดช่วงชีวิต การทำความรู้จักครั้งแรกที่จำความได้คงเป็นการเข้าโรงเรียน ตอนนั้นเราต้องทำความรู้จักกับคนแปลกหน้า มากหน้าหลายตา ทั้งเพื่อนๆ คุณครู แต่ใช้เวลาได้ไม่นานเราก็เริ่มคุ้นเคย พัฒนาความสัมพันธ์กลายเป็นสนิทสนม ถ้าเรื่องราวชีวิตเปรียบเสมือนหนังสือ การได้รู้จักเพื่อนในวัยเด็ก แม้จะมีพื้นฐานการเลี้ยงดูต่างกัน แต่การใช้เวลาในโรงเรียนด้วยกัน คงเป็นการแลกเปลี่ยนเนื้อหาตั้งแต่หน้าแรกของหนังสือ เราอาจเริ่มต้นเล่นกระโดดยางด้วยกัน เธอเริ่มชอบวาดภาพระบายสี ส่วนฉันเริ่มชอบปั่นดินน้ำมัน เราต่างเรียนรู้จุดเริ่มต้นของกันและกัน รวมทั้งสามารถสร้างเรื่องราวเริ่มต้นที่มีจุดร่วมของกันและกันได้ แม้ว่าเรื่องราวในอนาคตอาจไม่มีตัวละครตัวเดิม คนที่รู้จักเวลานั้นอาจกลายเป็นคนเคยรู้จักในอนาคต เมื่อเราโตขึ้น สังคมก็ยิ่งขยายกว้างมากขึ้น จากอนุบาลเข้าสู่วัยประถม จากประถมเข้าสู่วัยมัธยม จากมัธยมเข้าสู่มหาวิทยาลัย จากมหาวิทยาลัยเข้าสู่วัยทำงาน เรายังคงต้องทำความรู้จักกับคนอื่นอีกหลายคน หลายแบบ ตอนเด็กๆ ฉันเคยคิดว่าการทำความรู้จักกับคนใหม่ๆ เป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น เป็นการเพิ่มรายชื่อในลิสต์เพื่อนหรือคนรู้จัก แต่เมื่อโตขึ้น การทำความรู้จักกับคนใหม่ๆ กลายเป็นสิ่งที่ทำทลายความรู้สึก มักจะมีความสงสัยตามมา เหมือนกับการอ่านหนังสือหรือดูหนังกลางเรื่อง โดยไม่ได้ดูตอนเริ่มต้น คงไม่แปลก ถ้าจะมีคำถามมากมาย ทำไมคนนี่ถึงมีพฤติกรรมแบบนี้? ทำไมคนนั้นถึงเก่งได้ขนาดนี้? ทำไมเขาชอบทำสิ่งนี้? ทำไมเธอมีโลกส่วนตัวสูงขนาดนั้น? และอีกหลายๆ คำถาม ต่างคนต่างผ่านเรื่องราวในชีวิตที่แตกต่างกัน เรารู้จักกันด้วยสถานะในขณะนั้น การอ่านหนังสือที่ไม่ได้เริ่มจากตอนต้น คงต้องใช้เวลาค่อยๆ ทำความเข้าใจมากพอสมควร ถ้าหนังสือเล่มนั้นน่าสนใจ ผู้อ่านก็อาจจะย้อนหาอ่านตั้งแต่จุดเริ่มต้น เพื่อหาที่มาที่ไป แต่เรื่องราวชีวิตของแต่ละคน ไม่ได้มีให้อ่านหรือฉายย้อนหลังเหมือนหนังสือหรือภาพยนตร์นะสิ เว้นแต่เราจะทำความรู้จักกันเรื่อยๆ จนสามารถพูดคุยได้ทุกเรื่องและเข้าใจลึกซึ้งกันเอง จนทำให้ต่างคนต่างเป็นตัวละครในเรื่องราวต่อไปของหนังสือที่ยังคงดำเนินเรื่องราวเล่มนั้น

“ การเจอผู้คนมากมาย ทำให้ฉันรู้สึกว่าคนเรามีพฤติกรรมหลายรูปแบบที่น่าฉงนใจ แต่การรู้จักผู้คนเหล่านั้น ช่วยให้ฉันเข้าใจว่าทุกการกระทำและพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นมีที่มาและสาเหตุที่น่าสนใจ ” ถ้าสำนวนที่ว่า อย่าตัดสินหนังสือเพียงแค่หน้าปก หมายถึงอย่าตัดสินอะไรแค่ผิวเผินหรือตัดสินคนอื่นแค่ภายนอก แต่หากเรารู้จักเขาในระดับหนึ่งแล้ว คงต้องใช้สำนวนที่ว่า อย่าตัดสินหนังสือทั้งเล่ม ถ้าเริ่มอ่านกลางเรื่องสินะ สำหรับฉันแล้วการรู้จักใครสักคนคงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ยังไงก็ ” ยินดีที่ได้รู้จักนะ ”